

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η τυποποιημένη κουβέντα των περισσότερων ενηλίκων είναι σήμερα ότι «αυτός ο κόσμος χρειάζεται περισσότερο σεβασμό από τα παιδιά και τους εφήβους στους ενήλικες». Εάν τα παιδιά είχαν περισσότερο σεβασμό στους μεγαλύτερους – ο ένας στον άλλο στην πραγματικότητα – αυτός θα ήταν ένας ασφαλέστερος και υγιέστερος κόσμος για όλους μας. Εάν τα παιδιά και οι έφηβοι είχαν περισσότερο σεβασμό, θα υπήρχε πολύ λιγότερο έγκλημα, πολύ λιγότερη βία, πολύ λιγότερη καταστροφή. Εάν, όμως, τα παιδιά είχαν περισσότερο σεβασμό από τους γονείς τους γι' αρχή, η ζωή θα ήταν μια πολύ καλύτερη εμπειρία για όλους μας!

Πολλοί γονείς δεν βλέπουν ότι τα παιδιά αρχίζουν να μαθαίνουν πώς να σεβαστούν τους άλλους από τους ίδιους, που οφείλουν να σέβονται τα ίδια τα παιδιά στα οποία θέλουν να διδάξουν τη χαμένη τέχνη του σεβασμού προς τους ανθρώπους. Εν ολίγοις, η διδασκαλία των παιδιών μας πώς να σεβαστούν άλλους προέρχεται πρώτιστα από την επίδειξη σεβασμού προς τα παιδιά μας, που τον χρειάζονται και τον αξίζουν. Εάν τα σεβαστούμε, κατόπιν είναι καλές οι πιθανότητες να μεγαλώσουν με την πεποίθηση να σέβονται όχι μόνο εμάς, αλλά και τους άλλους.

Τα παιδιά μας αξίζουν όλο μας τον σεβασμό. Ποιος από μας δεν έχει ακούσει ή δεν έχει πει, "θα σας μάθω να σέβεστε τους μεγαλύτερούς σας!". Και όμως, ο πραγματικός σεβασμός μαθαίνεται, δεν διδάσκεται: μαθαίνεται προσέχοντας τους γονείς και πώς ως γονείς μεταχειριζόμαστε τον σεβασμό.

Λαμβάνουμε υπόψη τα συναισθήματα, τις σκέψεις ή τις απόψεις του παιδιού μας; Οι απαντήσεις όπως, «Μην είσαι ανόητος/η (γελοίος, κ.λπ....)». «Μην είσαι τόσο ευαίσθητος/η. Δεν σήμαινε τίποτα όταν είπα ότι πάχυνες λίγο. Ηρέμησε!» «Πώς στο καλό σου πέρασε αυτό από το μυαλό;» «Δεν μπορώ να πιστέψω ότι είπες τέτοιο πράγμα», είναι μόνο πολύ λίγες από τις απαντήσεις που μπορούν να οδηγήσουν τα παιδιά μας να αισθανθούν ότι δεν γίνονται σεβαστά και να αναρωτηθούν εάν έχουν το δικαίωμα να έχουν ορισμένα συναισθήματα, σκέψεις, ή συγκινήσεις.

Διακόπτουμε όποτε ξεκινούν να μιλήσουν, προσπαθώντας να εκφράσουμε τι νιώθουν εκείνα και μάλιστα με τρόπους που δεν θα ανεχόμασταν ποτέ από τα παιδιά μας; Τι λέμε τους για τους φίλους τους; Αυτό είναι ιδιαίτερα δύσκολο επειδή μερικές φορές δεν συμπαθούμε τους φίλους τους κι αισθανόμαστε έντονα ότι δεν τους ασκούν καλή επιρροή. Βεβαίως όχι μόνο έχουμε το δικαίωμα, αλλά και την ευθύνη να τους μιλήσουμε. Ο τρόπος, όμως, με τον οποίο μιλάμε τους για τους φίλους τους είναι εξίσου σημαντικός με αυτό που λέμε. Εν ολίγοις, φερόμαστε στα παιδιά μας με τον τρόπο που θέλουμε να μας φέρονται; Αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν τα ίδια δικαιώματα με εμάς ακριβώς, ούτε ότι εμείς δεν έχουμε και πάλι τον τελευταίο λόγο στις αποφάσεις, ούτε ότι αποκτούν δικαιώματα και προνόμια που δεν μπορούν να τους αφαιρεθούν. Απλά σημαίνει ότι τα παιδιά μας έχουν την ίδια αξία που έχουμε κι εμείς και μπορούμε καλύτερα να το αποδείξουμε με την επίδειξη του ίδιου σεβασμού που αναμένουμε από τα παιδιά μας.

Ρωτάμε τα παιδιά μας τι σκέφτονται ή αισθάνονται για μια ιδιαίτερη κατάσταση; Δεν είναι απαραίτητως τόσο σημαντικό να υιοθετούμε τις προτάσεις τους, προκειμένου να τους δείξουμε ότι η γνώμη τους είναι σημαντική και ότι σεβόμαστε την άποψή τους. Ζητώντας ειλικρινά την άποψη και τις ιδέες τους, και έπειτα πραγματικά εξετάζοντας τις, βοηθά να μεταβιβάσουμε τον σεβασμό μας.

Τα ενημερώσαμε ότι θαυμάζουμε τον τρόπο που χειρίστηκαν μια ιδιαίτερη κατάσταση; Είναι εύκολο να αγνοηθεί η σημασία των φιλοφρονήσεων για τα επιτεύγματά τους. Η γνώση ότι η μαμά και ο μπαμπάς πραγματικά τα θαυμάζουν είναι μια από τις ισχυρότερες δηλώσεις σεβασμού που μπορούν να δοθούν στα

παιδιά. Μην διστάστε να θαυμάσετε τα παιδιά σας και να θυμάστε τη σημασία να δημοσιοποιήσετε εκείνο τον θαυμασμό!

Το να σεβόμαστε τα παιδιά, ενώ δεν πάντα εύκολο για μας να το κάνουμε, μα είναι μια θεμελιώδης ανάγκη εάν θέλουμε να τα βοηθήσουμε να αυξηθεί η αυτοεκτίμησή τους. Εάν να είστε σε θέση να σεβαστείτε τα παιδιά σας ακριβώς επειδή είναι τα παιδιά σας, θα τα βοηθήσει να μεγαλώσουν με μια σαφή αίσθηση του ποιοι είναι, και τι πρέπει να προσφέρουν. Θα αναπτύξουν επίσης μια μεγαλύτερη δυνατότητα και επιθυμία να σεβαστούν τους άλλους. Η ανατροφή των θαυμάσιων παιδιών απαιτεί από μας να τους δείξουμε ότι τα σεβόμαστε ακριβώς επειδή είναι αυτά που είναι.

Κοτσή Κωνσταντίνα
Ψυχολόγος – Σύμβουλος